

उपन्यास रचना

भारतीय विज्ञान परम्परा

२१ इति शताब्दे भारतीय विज्ञान परम्परा
इति विषयम् अति गंभीरम् अस्ति।

“जननी जन्मभूमिश्च
स्वर्गीतपि गरीयसी”

भारतम् अस्माकम् अर्चेषाम् जननी अस्ति।

भारतम् इति शब्दस्य अर्थमात्रेण

अर्वाभरणविभूषितायाः भारतमातुः नयनमनोहर-
चित्रम् अस्माकम् स्मृतिपद्मम् आधाती।

भारतस्य विज्ञानपरम्परा अति गंभीरः

अस्ति। भारतस्य विज्ञानपरम्परा

अधिकाधिक क्षेत्रानाम् प्रचलमासीत्।

भारतभूमिः न केवलम् भौगोलिक स्वरूप

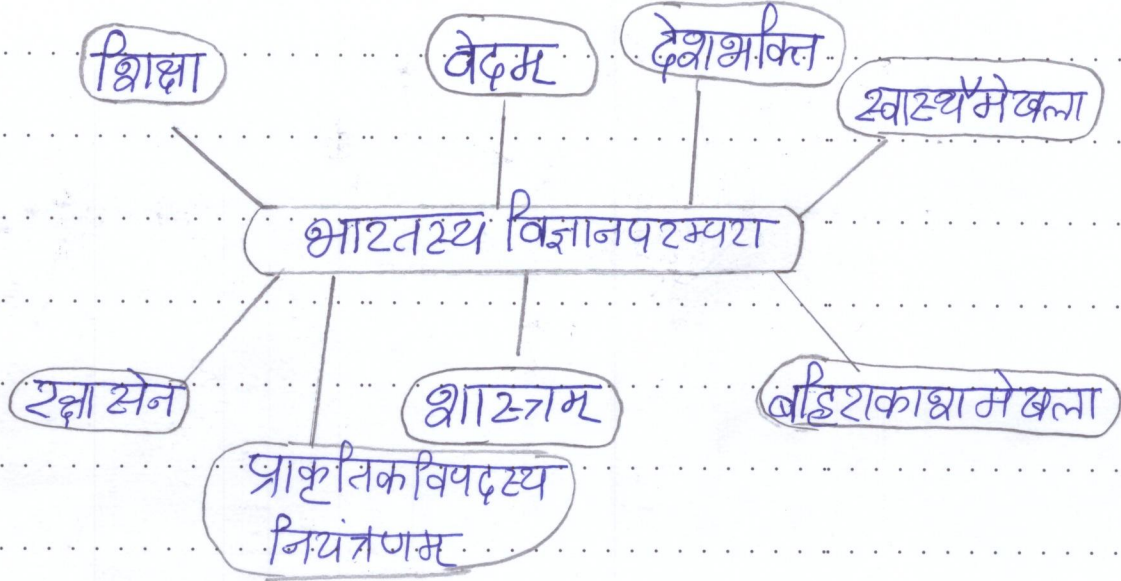
युक्तिमृतिका पिण्डमात्रम् न अपि तु

जीवचैतन्ययुक्ताः मातृदेवा एव। एतस्याः

कणे कणे अपि मातृत्वगुणः अस्ति।

भारतस्य विज्ञानपरम्परा शिक्षा मेखले, बहिःकागामेखले

स्वास्थ्यमेखले च अति विशिष्टम् अस्ति।

विज्ञान

भारतस्य विज्ञानमेखले विज्ञानपरम्परस्य प्रभावम् अति विशिष्टमासीत् । भारतराज्यम् विविधाः भाषास्य गृहम् आसीत् । भारतराज्यस्य जनाः २२+ भाषायाम् वदन्ति स्म । अधिकाः लोकभाषायाम् माता भवति संस्कृतभाषा । संस्कृतभाषा एकम् वेदभाषाः अस्ति । संस्कृतभाषा भारतस्य पण्डिताः या सर्वे जनाः उपयुज्यम् भाषा भवति । प्राचीन स्वास्थ्यवेदपुस्तकः संस्कृत भाषायाम् विरचितम् । संस्कृतभाषाः कम्प्यूटर भाषा

കൃതേ उपयुज्य ढकम् उत्तमम् भाषा
अस्ति इति कंप्यूटर शास्त्रकाराः वदन्ति ।
प्राचीन वेदाः, उपनिषदः इति संस्कृते
लिखतिस्म । आसः व्यासः इत्यादयः
प्राचीन संस्कृत रचनाकर्ताः आसीत् ।
संस्कृतम् ढकम् सुन्दरम् सरलम्
वेद भाषा अस्ति । इयम् श्रुताब्धे
संस्कृत भाषा मृतभाषा इति वदन्ति ।
भारतनगरे संस्कृतम् उपयुज्य जनाः
अति लघु अस्ति । संस्कृतस्य प्राधान्यम्
अतिगंभीरः अस्ति । संस्कृतम् इयम्
लेकस्य प्रथमः भाषा अस्ति । तमिल,
तेलुगु, कन्नड, मलयालम् (कॅरली), हिन्दी,
गुजराती, इति संस्कृत भाषास्य माता अस्ति ।

देशाभक्ति

देशाभक्ति नाम स्वदेशविषये निष्कारणम्
प्रतिः । प्रतिफलस्य अपेक्षाम् अकृत्वा
देशहितार्थम् यत् कार्य क्रियते तद् एव

देशभक्तिः इति उच्यते । देशभक्ताः जनाः
 यथा मनसि दृढा भवति । तथा जनो
 अपूर्व सामर्थ्यम् प्रादुर्भवति । प्राणसमर्पणार्थम्
 अपि देशभक्ताः सज्जाः भवन्ति । देशभक्तिः
 भीरुम् अपि जनम् साहसम् कर्तुम्
 प्रेरयति दुर्बलम् अपि बलशालीनम्
 करोति । भारतम् देशभक्तानाम् उत्पत्ति
 भूमिः अस्ति इतिहासमवलोकयामः चेत्
 वयम् असख्यानाम् रोमाञ्जजनक कार्याणि
 ज्ञातुम् शक्नुमः । रन्दीदेवः, धर्तीजी, श्रीरामः
 इत्यादयः प्राचीनपुरुषाः । शिवाजी राणाप्रतापः
 वीरपरशुराजराजा, राणी चन्नम्मा दुर्गावति
 इत्यादयः ऐतिहासिकाः राजानः । स्वामी विवेकानन्द
 महर्षि अश्विन्दः स्वामी रामतीर्थः इत्यादयः
 योगिवर्धः । इत्येते सर्वे महान्तः देशभक्ताः
 आसन् । न केवलम् महान्तः भारतभूमे
 सामान्याः जनाः अपि देशभक्ताः
 सन् । पादस्य खलु वेदना जाता
 न इति हस्तः न चिन्दयति । मृतादेशम्
 सन् स्थितिः देशे अपि स्यात् । देशे कुतश्चित्

ജാതാ ഹാനി: കുന്ദാചിത ജാതമു അപമാനനമു
 ശരീരം അപി ഖേദയേത കിന്ദു ഇദാനീമു
 താദീഷ്ഠി സ്ഥിതി: നാസ്തി । ജനേഷു ദൈവഭക്ത: ॥
 ഭൂമി: ജാത: യത തദേവ അत्र കാരണമു ।
 യദി ശമപി: നഖ്യതി തദീ വ്യാപി:
 അപി അഖ്യയമു നഖ്യേത ഇത്യേവമു ന
 വിശ്വതവ്യമു അത്മാभि: । സ്വസ്വ സ്വപരിവാരസ്വ
 ഹിതസ്വ ചിന്ദനമു അപി യദാ ഭാക്തി
 കരണീയമു । 'മാതാ , ഭൂമി: പുത്രോഹമു പൃഥിവ്യാ:'
 ഇതി വേദവാക്യമു യദാവയമു ഷ്മരേമു ।

'ന യന്മദൈവോ വൃഥികാ മനാസ്വേ
 ന മാതൃഭൂമേ ഹിതചിന്ദനമു ച
 ന ശാസ്ത്രരക്ഷാ വീരദാനഭാവ:
 ശ്മശാന ഉല്യമു നഹി ജീവനനമു തത ।

വിജ്ഞാനമു അധിക പ്രാകൃതികവിപദാ:

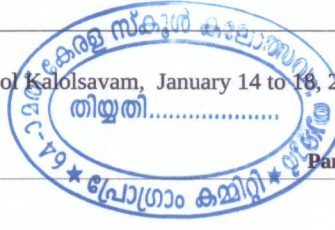
ഭാരതഭൂമേ ധർവ്വേ പ്രജ്ഞായാമു ഉത്തരമു
 അസ്തി । പ്രാചീന ഗ്രന്ഥേ പ്രാകൃതികവിപദസ്വ

ത്യാജിതം കർതुम् मार्गः लिखितम्। वयम्
 ग्रन्थे न उपयोगम् कर्तुम्
 विविधानि नाश्चानुष्ठीयं संभवतिम्।
 प्राकृतिकविपदाः सर्वरूपेण अस्माकम्
 जीवनस्य अभिन्नः भागः अभवन्।
 तद्यतापतरंगात् आरभ्य विनाशाकारि भूपान
 पर्यन्तम् विनाशाकारि भूकम्पात् अपूर्व
 जलप्रलयपर्यन्तम् च विश्वम् अपूर्वसिंहटनस्य
 भागम् कुर्वन् अस्ति। वयं तस्मिन्
 जगति जीवामः यत्र प्रकृते मानवस्य
 अस्तित्वस्य च सीमाः अधिकाधिकम्
 दुन्दुभाः भवन्ति। जलवायुपरिवर्तनानाम्
 वनानाम् कर्षणम् प्रदूषणम् च
 अस्माकम् पारिस्थिकीक तन्त्रस्य
 सुकुमारसन्तुलनम् बाधितवान्। येन
 अधिकवारम् तीव्राः च प्राकृतिकाः
 आपदाः भवन्ति। अद्युना केरलस्य
 वयनाड् नगरे किम् खडितम् इति
 वयम् दृष्टवन्दः। वयनाड् नगरे प्रचण्डभूतयाः
 भूस्वलनम् अभवत्। अस्मिन् आपदायाम्

അധികാ: ധ്വനാ: മൃതാ: അവന്തി। 2028
 ധൂൽ മാസസ്യ ത്രിമാത ദിനാഭഗേ മുഹൂർത്ത
 ചൂരണമലാ വേൽലാരിമലാ ഇത്യുക്താ ഗ്രാമेषു
 പ്രചപ്ത അഭയാ: അസ്കലനമ അഭവത്।
 അस्മിൻ അപദാധാ: അധികാ: ധ്വനാ:
 മൃതാ: അവതി। അനേകേ അപി മലിനമണ്ഡപസ്യ
 അഗ്ന ഫലന്തി ഇതി അയമസ്വി।
 അധികമ ലചീലമ ധ്വനാ നിമീതമ വധമ
 ഹകീ അഭവേ: ഹക: ധ്വനാ യത്ര പ്രാകൃതികവിപദാ:
 മാനവസ്യ അസ്തിത്വസ്യ ച കൃതേ ധ്വനാ ന
 അവന്തി। അപി തു ലചീലതാധാ: ച അധികമ
 അവന്തി। പ്രാചീന വേദപുസ്തകേ അഗ്നി ടീത്യാ
 ഉപധുജ്യ അ പ്രാകൃതിവിപദാ: അഭ്യതേ।

ആരോഗ്യ മേഖല (സ്വാസ്ഥ്യ മേഖല)

അന്ത്യേ സ്വാസ്ഥ്യക്ഷേത്രാ: അഗ്നി
 പ്രസിദ്ധാ: അഗ്നി। അയുർവേദ ചികിത്സാ ഹക:
 മുഖർണ ചികിത്സാ ടീത്യാ അവതി। പ്രാകൃതിക
 ഉൽപ്പന്നമ ഉപധുജ്യ ചികിത്സാ ടീത്യാ

भवति आयुर्वेदम् । आयुर्वेद चिकित्सा टीत्या
लोकेऽस्मिन् अति प्रसिद्धः भवति । अन्य
राज्ये जनाः आयुर्वेद चिकित्सा कर्तुम्
भारते आगतिम् । भारतस्य सस्याः
अति गुणाः सन्ति । भारतस्य चिकित्सा
सस्याः कृते अनेकान् पुस्तकाणि
लिखितवन्तः । 'होर्चुस मलबारिकस' इति
नकः पुस्तकः अस्ति । 'होर्चुस मलबारिकस'
(Hortus Malabaricus) इति केशस्य सर्वे
सस्याः गुण द्योषः च प्रबन्धयति ।
'वान टीइ' इति अच्युतन वैद्यर' अद्याः
इति ग्रन्थस्य प्रथमं कर्तुः भवति ।
प्रकृति चिकित्सा इति चिकित्सा टीत्याः
अधिकाः जनाः उपयुज्यति । प्राकृतिक
उत्तपन्नम् उपयुज्य चिकित्सा करोति ।

बहिःकाशमेखला

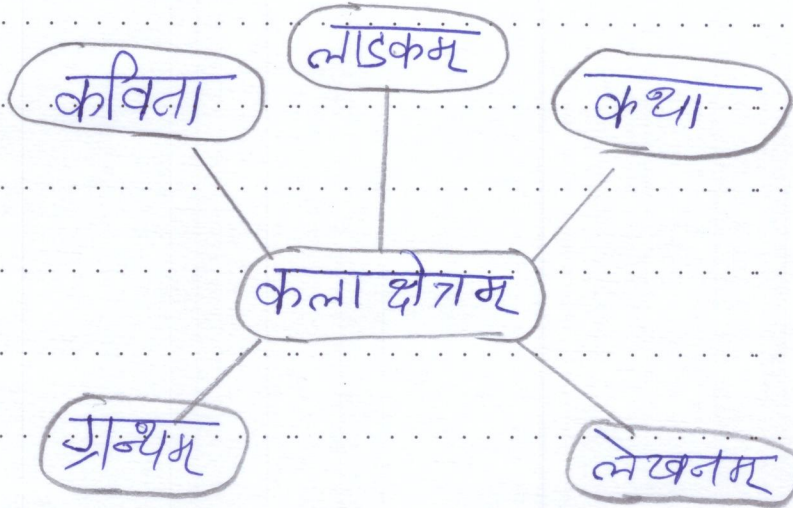
भारतम् बहिःकाशमेखले अति
विशेषः अस्ति । भारतस्य बहिःकाश

കുലനമി അവതി ഹെ ഫസ അര അ (1920).
ഹെ ഫസ അര അ ഇതി പദ്യ പുറിയ്യ
അവതി 'ഇന്ത്യൻ ഹെറോനോട്രിക്സ് സ്പേസ്
റിസെർച്ച് ഓർഗനൈസേഷൻ' 1960 തമെ വർഷ
സ്ഥാപിതമ 'ഹെ ഫസ അര അ' 'ഇന്ത്യ
വീറ്റാകാബ്ബാഗവേഷണ അതി ഗംഭീര: മീഷൻ
അക്ഷി. ചന്ദ്രയാൻ, മംഗല്യാൻ, അർയബ്ബ
ഇതി പ്രധാന പര്യവേഷണ പദ്യയാം
അക്ഷി. 'അർയബ്ബ' ഇതി പ്രথম:
വിദ്യേഷണമ. 'അർയബ്ബ' ഇതി നാമ
പ്രസിദ്ധ ശാസ്ത്രകാര: അർയബ്ബ അക്ഷി.
'ശ്രീഹരിക്കോട്ട', 'മതില ധവാന സ്പേസ് സെന്റർ
ഇत्याദിയാ: വാന പര്യവേഷണ വിദ്യേഷണ സെന്റർ
അക്ഷി. അതസ്യ മുൻ - പ്രധാനകാര:
APJ Abdul Kalam (എ പി ജെ അബ്ദുൽ കലാം)
മിഷ്ണർ മാന അഫ് ഇന്ത്യ ഇതി വർദ്ധി.

അതമ വിജ്ഞാപരമ്പരയാ:
അതി വിവിധാ: അവതി. ലോകേഷ്വർ
അതസ്യ വിജ്ഞാപരമ്പരയാ അതി അദ്വാന

ഘവ । ഖിമ്ന, കല, ഷ്വായ്ന, വഹിരാകാഷ്വമ
ഷ്വായ്ന ഇത്യാദി ക്ഷേത്രായമ് അരതയ
വിജ്ഞാനപരമ്പര അതി വാമ്നാലു ഘവ ।
കലാക്ഷേത്രേ അരതയ വിജ്ഞാനമ് അതി പ്രസിദ്ധഃ
അധീവ ।

ഇത്യാദീനാമ് കലാക്ഷേത്രയ് വിവിധഃ
ഷ്വഃ അസ്തി । കവിത, കഥ, നാടകമ്
ഗ്രന്ഥമ് ലേഖനമ് ഇത്യാദയാഃ കലാക്ഷേത്രേ
പ്രധാന ഖണ്ഡികാഃ അവതി । ഇത്യാദീനാമ്
ക്ഷേത്രാനാമ് അരതമ് ഹ തവ പടം
വിരചതിഷ്വ ।

അയതു അഷ്ടകതമ്, അയതു അരതമ്